

Управління культури та охорони культурної
спадщини Черкаської обласної державної
адміністрації Комунальний заклад
«Обласна бібліотека для юнацтва
імені Василя Симоненка»
Черкаської обласної ради

*Всеукраїнська літературна
премія імені Миколи Тгоменка*

Випуск 1

Літературна палітра

Бібліографічна розвідка

Черкаси 2020

УДК 016:929:82(477.46)

Л 64

Літературна палітра : бібліогр. розвідка / Комун. закл. «Обл. б-ка для юнацтва ім. В. Симоненка» Черкас. облради; [уклад. О. Шульга; ред. Н. Філахтова]. – Черкаси : [б. в.], 2020. – 32 с. – (Лауреати Всеукраїнської літературної премії імені Миколи Томенка; вип.1).

Черкаська обласна бібліотека для юнацтва імені Василя Симоненка започатковує серію бібліографічних посібників «Лауреати Всеукраїнської літературної премії імені Миколи Томенка». Перший випуск **«Літературна палітра»** присвячений лауреатам премії за 2019-2020 рр. Ними стали: Катерина Вербівська, Надія Дичка, Віктор Васильчук – 2020 рік; Ігор Гургула, Андрій Демиденко – 2019 рік.

Бібліографічна розвідка стане в нагоді бібліотечним працівникам, молодим читачам, освітянам, працівникам гуманітарної сфери та широкому загалу читачів, яких цікавить сучасний літературний процес в Україні та здобутки письменників Черкащини.

Укладачка

Редакторка

Відповідальна за випуск

Оксана Шульга

Надія Філахтова

Валентина Чорнобривець

© Укладачка О. Шульга, 2020

© Комунальний заклад «Обласна бібліотека для юнацтва імені Василя Симоненка» Черкаської обласної ради, 2020

Від укладачки

Бібліографічна розвідка **«Літературна палітра»** присвячена лауреатам Всеукраїнської літературної премії імені Миколи Томенка.

Нарис відкривається передмовою **«Від укладачки»** і розділом **«Всеукраїнська літературна премія імені Миколи Томенка»**, в якому міститься інформація про основні положення та лауреатів премії. Розділ **«Микола Томенко : «По дорозі у вічність...»** розкриває основні віхи життя та творчості щедро обдарованої людини.

В розділах **«Катерина Вербівська : «Я – українка. Палко заявляю...»**, **«Надія Дичка : «Працюй за двох...»**, **«Віктор Васильчук : «Того, хто йде, важко спинити»** представлені короткі біографічні дані про лауреатів премії 2020 року та інформація про номіновані твори.

Розділи **«Ігор Гургула : «Зазираючи у себе...»** та **«Невичерпний талант Андрія Демиденка»** розкривають основні життєві та творчі сторінки лауреатів 2019 року, містять інформацію про номіновані книги.

Бібліографічна частина носить рекомендаційний характер і представлена книгами лауреатів, документами про них та Інтернет-ресурсами.

У межах розділів документи розміщено у зворотно-хронологічному порядку.

Хронологічні рамки : 2007-2020 рр.

Видання налічує 70 позицій бібліографічних записів, що мають суцільну нумерацію.

Бібліографічний опис і скорочення слів здійснено відповідно до чинних в Україні стандартів.

Доповнює бібліографічну розвідку довідковий апарат : **«Іменний покажчик»**, **«Зміст»**.

Всеукраїнська літературна премія імені Миколи Томенка

Всеукраїнська літературна премія імені Миколи Томенка заснована 2018 року Шполянською районною радою та Шполянською районною державною адміністрацією з метою пошанування талановитого письменника й популяризації його творчості.

Премія є творчою відзнакою письменників за високохудожні твори українською мовою в жанрах поезії, поезії для дітей, малої прози та драматургії, які утверджують ідеали гуманізму, духовні цінності українського народу, звеличують жіночу долю, несуть у собі державотворчі смисли, національну ідею, висвітлюють демократичні й історичні цінності суспільства, збагачують мову й культуру та не відзначені іншими преміями.

Премія встановлена у двох номінаціях :

- поезія, дитяча поезія,
- мала проза, драматургія.

Премія присуджується на конкурсних засадах щороку 24 травня – до дня народження Миколи Даниловича Томенка і вручається на Шполянщині.

Детальнішу інформацію можна знайти за посиланням:

1. Всеукраїнська літературна премія імені Миколи Томенка [Електронний ресурс] : [про премію] // Обласна бібліотека для юнацтва імені Василя Симоненка : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : http://www.symonenkolib.ck.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1647:2013-01-15-12-39-20&catid=17&Itemid=41 (дата звернення : 14.12.2020). – Назва з екрана.

ЛАУРЕАТИ ПРЕМІЇ

2020 РІК

У номінації «Поезія, дитяча поезія»:

➤ **Катерина Вербівська** за збірку поезій «Ненадивленість».

➤ **Надія Дичка** за збірку поезій «Війна без приводу війни».

У номінації «Мала проза, драматургія»:

➤ **Віктор Васильчук** за книги оповідань «Мій друг Пончик» та «Пробач мені, цукерочко!».

2019 РІК

У номінації «Мала проза, драматургія»:

➤ **Ігор Тургула** за збірку новел «Мануче» (2018).

У номінації «Поезія, дитяча поезія»:

➤ **Андрій Демиденко** за книгу поезій «Вибухають кульбаби» (2017).

Микола Томенко : «По дорозі у вічність...».

Микола Данилович Томенко – щедро обдарована людина: поет, публіцист, драматург. Член Національної спілки письменників України (1972), заслужений діяч мистецтв України. Лауреат Міжнародної премії ім. С. Гулака-Артемовського, літературної премії ім. Василя Мисика (1996), літературно-мистецької премії ім. Д. Луценка (2010).

Микола Данилович народився 25 травня 1937 р. у с. Ярославець Шполянського району на Черкащині.

Після закінчення Антонівської середньої школи, він працював на руднику «Гігант» у Кривому Розі, кріпильником та скреперистом. Служив на флоті – старшим тральним електриком на бойових мінних тральщиках Балтійського та Баренцевого морів.

Микола Данилович закінчив філологічний факультет Київського університету ім. Т. Шевченка (1966).

Потім, була творча робота у провідних видавництвах України. Почавши свій трудовий стаж з посади коректора у видавництві «Політвидав України», працював у видавництвах «Дніпро», «Музична Україна», «Мистецтво», «Український письменник», щорічнику «Наука і культура», журналі «Дніпро», редакціях газет «Чорнобильський вісник», «Урядовий кур'єр», «Профспілкові вісті», «Вечірній Київ».

Поряд із 46-річним безперервним стажем роботи – 29 років журналістської та 39 років – письменницької діяльності. За цей час видано більше 19 книг поезій, прози, п'єс, пісень.

Зокрема: «Дика груша», «Між берегами днів», «Вишневий цвіт», «Червоні вершники», «Дорога до хліба», «Сівба», «З трудової книжки матері», «Білі птиці снігів», «Поміж печалями й любов'ю» та багато інших.

У творчому доробку письменника 14 віршованих п'єс для дітей та юнацтва. П'єса «Орел-Срібнокрилець» є переможцем Всеукраїнського конкурсу на кращу п'єсу для дітей у 1978 році, а п'єса «Жук-Скарабей і Скрипка» увійшла до світового бібліографічного довідника «Видатні п'єси для молодого глядача».

Все, про що пише Микола Томенко – цікаве, близьке і зрозуміле читачеві. Його поетичний світ дзвінкий, яскравий, повний самотніх образів.

Помер Микола Данилович 29 серпня 2017 року у м. Києві, похований на Байковому цвинтарі.

Для вшанування пам'яті письменника його ім'ям названо:
вулицю в с. Ярославка Шполянського району та Шполянську районну бібліотеку, на фасаді якої є меморіальна дошка, присвячена Миколі Даниловичу Томенку.

Детальніше ознайомитися з біографією та творчістю Миколи Томенка можна :

В КНИЗІ:

2. Томенко М. Вибране : [поезія, мала проза, драматичні твори, публіцистика] / Микола Томенко; [худож. оформ. М. Нестеренко]. – Київ : Дніпро, 2013. – 824 с.

ЗА ПОСИЛАННЯМ:

3. Томенко О. Білі автографи малої прози Миколи Томенка [Електронний ресурс] : [про творчість М. Томенка] / Олеся Томенко // СЛОВО Просвіти : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <http://slovoprosvity.org/2018/08/16/BILI-AVTONRAFY-MALOJI-PROZY-MYKOLY-TOMENKA/> (дата звернення : 14.12.2020). – Назва з екрана.

Катерина Вербівська : «Я – українка. Палко заявляю...»

Катерина Іванівна Вербівська – поетеса, керівник Черкаського літературного об'єднання імені Василя Симоненка з вересня 2016 року. Член НСПУ з квітня 2016 року.

Катерина Іванівна народилася 25 жовтня 1962 року в с. Киселівка Катеринопільського району Черкаської області.

По закінченні першого класу разом із батьками переїхала до села Мокра Калигірка.

У 1979 році закінчила школу. Свій трудовий шлях майбутня поетеса розпочала у рідній школі, працюючи бібліотекарем. Потім було навчання у Київському інституті культури імені Олександра Корнійчука на бібліотечному факультеті.

Після закінчення інституту, у 1986 році отримала направлення на роботу до Черкаської обласної бібліотеки для юнацтва, де і нині працює завідувачкою відділу читальних залів.

Поетичні твори Катерина Вербівська писала з дитинства, але тримала їх у «шухляді», не наважуючись винести на суд читачів.

З 2013 року – член Черкаського обласного літературного об'єднання імені Василя Симоненка. Саме в колективному збірнику членів об'єднання *«Антологія сонячних снів»* (2012) Катерина Іванівна вперше надрукувала свої поетичні твори. Потім були публікації у часописі *«Холодний Яр»*.

За словами поетеси своєю «хрещеною матір'ю» на поетичному поприщі вона вважає Людмилу Тараненко, а

«поетичним хрещеним батьком» – Григорія Білоуса, які своїми досвідченими порадами спрямували й визначили її творчий шлях

Перша збірка *«Вистигле літо»* з'явилася 2013 року.

Катерина Іванівна авторка поетичних збірок:

«Передчасся весни» (2013) *«Буриштинові миті»* (2014)
«Листопадові рої» (2015) *«Горицвітова сонілка»* (2017),
«Наливковий ранок» (2018) *«Ненадивленість»* (2020).

З родини, рідної землі черпає Катерина Вербівська натхнення для своєї творчості. Поезії Катерини Іванівни – це філософсько-психологічне осмислення природи, неповторну красу якої вона передає в кольорах, звуках, пахощах. В її поезіях струменять радість, меланхолія, ностальгія і любов.

Мелодійні, музичні вірші Катерини Вербівської спонукали черкаських композиторів Юлію Пльотку та Тамілу Чупак до написання пісень на слова поетеси.

Номінована книга 2020 року

У номінації «Поезія, дитяча поезія»:

4. Вербівська К. Ненадивленість : [поезія] / Катерина Вербівська; [передм. Таміла Чупак]. – Черкаси : Вид. Чабаненко Ю. А., 2020. – 114 с.

Зміст: Розділи:

Весна за весною

Потолочені серпанки

Мене запрошено на каву.

* * *

*А сніг іде, і цокають хвилини,
один у одного заплутують життя.
Куняють очі в сизої ялини
– впустила сніг, як зібгане шиття.
Так тихо, як у грудні на курорті,*

А сніг іде: ні рипне, ні кліпне...

Я мов пташа, що всілося на дроті,

І слухаю цей сніг, а він мене.

(вірш Катерини Вербівської із книги «Ненадивленість», с.45)

Бібліографія

5. Вербівська К. Наливковий ранок : [поезія] / Катерина Вербівська; [передм. О. Месевря; ред. В. Коваленко]. – Черкаси : Вид. Чабаненко Ю. А., 2018. – 110 с.

6. Вербівська К. Горицвітова сопілка : [поезія] / Катерина Вербівська. – Черкаси : Вид. Чабаненко Ю. А., 2017. – 118 с.

7. Вербівська К. Листопадові рої : зб. поезії / Катерина Вербівська; [передм. С. Носань]. – Черкаси : Вид. Чабаненко Ю. А., 2015. – 122 с.

8. Вербівська К. Бурштинові миті : зб. поезії / Катерина Вербівська. – Черкаси : Вид. Чабаненко Ю. А., 2014. – 108 с.

9. Вербівська К. «Танцюють клени з яру – вгору...»; «світанок пуп'янком...»; «Поодинокі втікають від дощу...»; «Спасибі, парк, що пахнеш кропивою...» та ін. : [поезії] / Катерина Вербівська // Холодний Яр. – 2014. – Вип. 1. – С. 53-60.

10. Вербівська К. Вистигле літо : поезія / Катерина Вербівська; [ред. Л. Тараненко]. – Черкаси : Вид. Чабаненко Ю. А., 2013. – 99 с.

11. Вербівська К. Передчасся весни : поезія / Катерина Вербівська; [передм., ред. С. Ткаченко]. – Черкаси : Вид. Чабаненко Ю. А., 2013. – 94 с.

12. Вербівська К. «Себе спинити хочеться у житі...»; «Яскравий мак тріпочеться у полі...»; «Цвітуть волошки, синьо так цвітуть!...»; «Іще весна прийде до мене в сні...» : [поезія] / Катерина Вербівська // Антологія сонячних снів : альм. Черкас. обл. літ. об'єднання ім. В. Симоненка. – Черкаси, 2012. – С. 26-27.

ПРО АВТОРА:

13. Чупак Т. Люблю... : [передм.] / Таміла Чупак // Вербівська К. Ненадивленість / Катерина Вербівська. – Черкаси, 2020. – С. 5-6.

14. Месевря О. «Доспіла словом душа» : [передм.] / Ольга Месевря // Вербівська К. Наливковий ранок / Катерина Вербівська. – Черкаси, 2018. – С. 3-6.

15. Носань С. «Я – лише сонет із незабудок» : [передм. до зб. «Листопадові рої»] / Сергій Носань // Вербівська К. Листопадові рої: зб. поезії / Катерина Вербівська. – Черкаси, 2015. – С. 3-5

16. Ткаченко С. Передмова : [про творчість К. Вербівської] / Сергій Ткаченко // Вербівська К. Передчасся весни : поезія / Катерина Вербівська. – Черкаси, 2013. – С. 3

* * *

17. Вербівська Катерина [Електронний ресурс] : [коротка біографія] // ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСНА ОРГАНІЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://spilkacherkassi.wordpress.com/%D0%BE%D1%81%D0%BE%D0%B1%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%BE%D1%81%D1%82%D1%96/%D0%B2%D0%B5%D1%80%D0%B1%D1%96%D0%B2%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0/> (дата звернення : 14.12.2020). – Назва з екрана.

18. Дідук Л. Творчість земляків : Вербівська Катерина Іванівна [Електронний ресурс] / Л. Дідук // Facebook : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://www.facebook.com/1472266873083157/posts/1545324405777403/> (дата звернення : 14.12.2020). – Назва з екрана.

Надія Дичка : «Працюй за двох...»

Надія Степанівна Дичка – українська письменниця, публіцист. Член Національної спілки письменників України (з 1997 року).

Надія Степанівна народилася 13 червня 1964 року в учительській родині в селі Підмихайля Калуського району що на Івано-Франківщині.

В юнацькі роки захопилася журналістикою, працювала позаштатним юнкором, а згодом штатним коресподентом районної газети «Червона Долина». З дитячих років друкувалася в районній та обласній пресі. Як літератор друкується з 1985 року.

Надія Дичка переможець Міжнародних літературних конкурсів «Смолоскип-95» та «Гранослов-96» (поезія). Лауреат конкурсу на краще оповідання в м. Філадельфії (США) до 40-річчя Української Бібліотеки. Прозові твори увійшли до збірника кращих творів «Гранослов-98».

У 2001 році Надія Дичка стала лауреатом премії ім. В. Стефаника в галузі літератури, мистецтва й архітектури (номінація «літературна творчість») за збірку віршів «Тебе любити піснею небес», розміщену у журналі «Перевал» (2000 р., №4).

Вона авторка текстів до відомих пісень, які виконують провідні артисти України, зокрема, народні артисти України Василь Зінкевич, Світлана та Віталій Білоножки, Ніна Шестакова, Михайло Кривень. А першим виконавцем пісень на вірші Надії Дички був народний артист України Назарій Яремчук.

Надія Дичка авторка книжок :
«Дорога», «Зимові лелеки», «Ввійду у храм», «Пора півоній», «Між злом і світлом», «Золота хмаринка», «За годинником серця»,

«Абетка та казки», «Перехрестя», «Знакове світло Майдану», «Війна без приводу війни» та ін.

Надія Степанівна також відома як *графік*, ілюстраторка власних збірок. Любов до малярства зародилася ще в ранньому дитинстві. Працює в різних стилях і жанрах образотворчого мистецтва: живопис, графіка, розпис на склі, екслібрис.

Живе і працює Надія Дичка в м. Долині на Прикарпатті. Прекрасні твори поетеси, зібрані в її збірках, засвідчують, що авторка не зупиняється на досягнутому, а перебуває в постійному творчому пошуку, працює над новими поетичними формами.

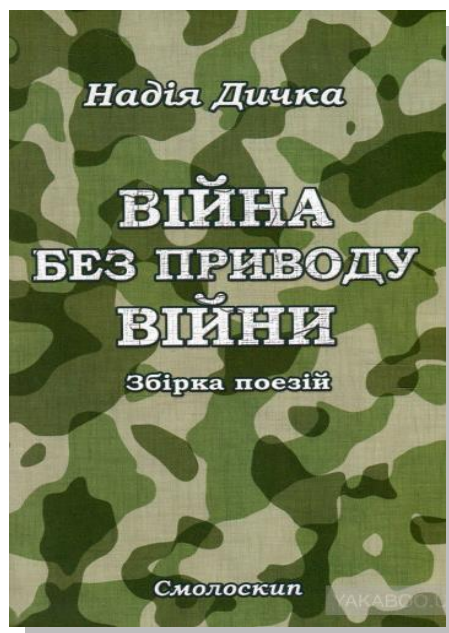
«Працюй за двох...» – життєве кредо цієї талановитої і наполегливої поетеси.

Номінована книга 2020 року

У номінації «Поезія, дитяча поезія» :

19. Дичка Н. Війна без приводу війни : зб. поезій / Надія Дичка. – Київ : Смолоскип, 2015. – 80 с.

Бійцям, які загинули в зоні АТО, і тим, хто продовжує боротися за Україну, – присвячується збірка поезій Надії Дички «Війна без приводу війни». Вона є своєрідним продовженням попередньої книжки «Знакове світло Майдану» (2014). Обидві збірки писалися на одному диханні, де сплелися переживання автора за долю України та українців.

КОРДОНИ (Диптих)

1.

Вони беруть на себе ПЕРШІ біль.
Вони беруть на себе ПЕРШІ горе.

Вони беруть на себе вражу ЦІЛЬ,
мішенню ставши, чорним КОРИДОРОМ!

Вони беруть на себе плач дітей,
крик матерів і птахів перелітних.
ВОНИ – ПОЧАТОК втрат і всіх СМЕРТЕЙ!
Всіх Катастроф і Катаклізм Всесвітніх!
ВОНИ – КОРДОНИ!

Таточку, не плач.
В «Небесній хаті» Ти побачив ПРАВДУ.
На тому світі – вже інакший ХАРЧ...
На цьому – МИ НЕ МОЖЕМ ДАТИ РАДУ
ні Долі, ні бійцям, ані харчам,
яких в АТО – зовсім не вистачає...
Лежать погони в когось на плечах,
а Україна – досі ПЛІЧ НЕ МАЄ!

... Суцільна смуга вічних перепон...
«Брат» хоче понад нами панувати.
Й біда у тім, що між СЕРДЕЦЬ КОРДОН
ніхто й не намагався зруйнувати.

(вірш Надії Дички із книги «Війна без приводу війни», с.11)

Бібліографія

20. Дичка Н. Післяслово автора : [про зб. «Війна без приводу війни»] / Надія Дичка // Дичка Н. Війна без приводу війни : зб. поезій / Надія Дичка. – Київ, 2015. – С. 76.

21. Дичка Н. Знакове світло майдану : зб. поезій / Надія Дичка; [фото С. Богдана; передм. Н. Ксьондзик]. – Київ : Смолоскип, 2014. – 48 с.

22. Дичка Н. Абетка України : [вірші] / Надія Дичка; [іл. Т. Проць]. – Київ: Смолоскип, 2011. – 56 с.

ПРО АВТОРА:

23. Музи не мовчать : [передм. до зб. «Війна без приводу війни»] // Дичка Н. Війна без приводу війни: зб. поезій / Надія Дичка. – Київ, 2015. – С. 3.

24. Ксьондзик Н. [передм. до зб. «Знакове світло Майдану»] / Наталія Ксьондзик // Дичка Н. Знакове світло майдану : зб. поезій / Надія Дичка. – Київ, 2014. – С. 3.

25. Надія Дичка : біогр. довідка // Дичка Н. Абетка України : [вірші] / Надія Дичка. – Київ, 2011. – С. 53.

* * *

26. Біографія [Електронний ресурс] : [Н. Дичка] // Українська поезія на Ваших долонях : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <http://allpoet.ru/ukr/author/201/0/index.php> (дата звернення : 14.12.2020). – Назва з екрана.

27. Пера і пензля мова золота [Електронний ресурс] : [життєвий та творчий шлях Н. Дички] // Долинська центральна районна бібліотека : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://dcrb.net/virtualni-vystavky/pera-i-penzlya-mova-zolota/> (дата звернення : 14.12.2020). – Назва з екрана.

28. «Хлопці, тримайтеся, я з вами»: у Долині презентували збірку Надії Дички [Електронний ресурс] : [зб. «Війна без приводу війни»] // Галицький кореспондент : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://gk-press.if.ua/hloptsi-trymajtesya-ya-z-vamy-u-dolyni-prezentuvaly-zbirku-nadiyi-dychky/> (дата звернення : 14.12.2020). – Назва з екрана.

Віктор Васильчук: «Щого, хто йде, важко спинити»

Васильчук Віктор Борисович – український письменник і журналіст. Нагороджений грамотами Національних спілок журналістів і письменників України, лауреат премій ДПА «Золотий кадуцей», імені Лесі Українки (Житомирського обласного відділення ФКУ). Відзначений Дипломом Міжнародного рейтингу популярності МАРТІС «Золота Фортуна», «Рукомесло-2009», нагороджений Золотою медаллю Української журналістики, Заслужений журналіст України.

Народився Віктор Борисович 29 лютого 1960 року в м. Коростень, що на Житомирщині.

Навчався у Київському державному університеті ім. Т. Шевченка на філологічному факультеті. Працював в міській газеті «Радянське Полісся» м. Коростеня.

У 1986 році Віктор Борисович став членом Спілки журналістів України, у 1994 – членом Спілки письменників України.

У 1991 році Васильчук Віктор заснував благодійну вільну газету «Вечірній Коростень» та однойменне книжкове видавництво, й дотепер є засновником, видавцем і головним редактором.

Перша книжка письменника «Несподівані зустрічі» вийшла у 1992 році.

Автор книг:
«Несподівані зустрічі», «Не стріляйте, дядьку!...», «Буча», «Чому Нічка посварилася з Ранком», «Гавчик і Курчатко», «Тільки один місяць», «Десять років життя», «Світ казковий та

невигаданий», «Мандри темно-вишневої самописки», «Як їжачок ялинку рятував», «Приречені на життя», «Пригоди Сновиди та його друзів» та інші.

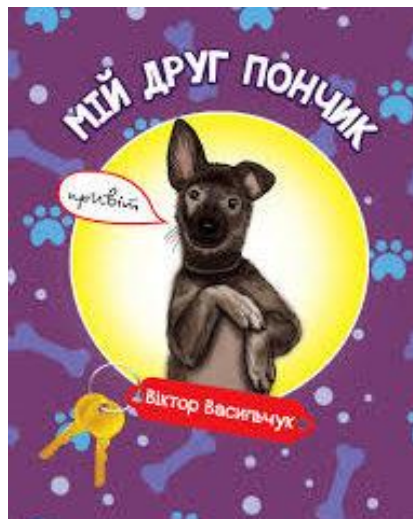
Номінована книга 2020 року

У номінації «Мала проза, драматургія»:

***29. Васильчук В. Мій друг Пончик** : оповідання / Віктор Васильчук; [іл. С. Радчук] – Житомир : ПП «Рута», 2019. – 64 с.

«У цій книзі йдеться про давню мрію автора – українського дитячого письменника й журналіста Віктора Васильчука - мати власного... Утім краще перегорніть наступну сторінку і все самі достеменно визнаєте. Варто лише додати, що прочитавши цю книгу, не пошкодуєте витраченого часу, бо ж розповідається в ній і про домашніх, і про диких тварин, квіти, дерева, і все, що оточує нас у повсякденному житті. А ще - про дружбу, безкорисливість і почуття прекрасного...».

(із анотації до книги В. Васильчука «Мій друг Пончик»)

***30. Васильчук В. Пробач мені, Цукерочко!** : оповідання / Віктор Васильчук. – Житомир : Вид. О. О. Євенок, 2017. – 88 с.

Немало дітей мріють про тварин, з якими будуть товаришувати багато-багато років. Але чи кожен здатний бути справжнім другом і піклуватися про інших? Юрчик вважає, що він зможе, а от чи це так, покаже тільки час.

(із анотації до книги В. Васильчука «Пробач мені, Цукерочко!»)

Бібліографія

31. Васильчук В. Зустріч у рейсовому автобусі : оповідання / Віктор Васильчук // Літературна Україна. – 2020. – 3 жовт. – С. 10-12.

32. Васильчук В. Березневі образки : Зустріч; Сон...; Невдача; Троянда : [проза] / Віктор Васильчук // Літературна Україна. – 2019. – 30 берез. – С. 10.

33. Васильчук В. Він і сьогодні сміється разом із нами... : [спогади про Василя Лукича] / Віктор Васильчук // Літературна Україна. – 2018. – 12 лип. – С. 14.

34. Васильчук В. Пересмішник зі щедрості своєї : [про Василя Лукича] / Віктор. Васильчук // Літературна Україна. – 2009. – 17 верес. – С.7.

ПРО АВТОРА:

35. Премія імені Миколи Томенка : [В. Васильчук здобув перемогу у номінації «Проза» за книги «Пробач мені цукерочко» та «Мій друг Пончик»] // Літературна Україна. – 2020. – 3 жовт. – С. 12.

36. Фари́на І. Стежка у дитинство і в... дорослість : [про книгу В. Б. Васильчука «Пробач мені цукерочко»] / Ігор Фари́на // Літературна Україна. – 2018. – 22 лют. – С. 13.

37. Васильчук В. Перш ніж писати... : [розповіді письменника про свій шлях у літературу] / Віктор Васильчук // Березіль. – 2010. – №7/8. – С.142-155.

* * *

38. Віктор Васильчук [Електронний ресурс] : [коротка біографія та творчість] // Writers.in.ua : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://www.writers.in.ua/new-author/viktor-vasylchuk/> (дата звернення : 15.12.2020). – Назва з екрана.

39. Віктор Васильчук [Електронний ресурс] : [життєвий та творчий шлях] // ПАЛІСАДНИК : літературний альманах : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <http://palisadnik.org.ua/uk/node/389> (дата звернення : 15.12.2020). – Назва з екрана.

40. Віктор Васильчук : Того, хто йде, важко спинити [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з Віктором Васильчуком, спілкувалася Тетяна Череп-Пероганич] // Еліта : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://elita.org.ua/viktor-vasylchuk/> (дата звернення : 15.12.2020). – Назва з екрана.

41. Васильчук В. [Електронний ресурс] : [казки] / Віктор Васильчук // Казкар : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : http://kazkar.info/ua/v_ktor_vasilchuk/ (дата звернення : 15.12.2020). – Назва з екрана.

Ігор Тургула : «Зазираючи у себе...»

Гургула Ігор Васильович – український письменник, драматург, публіцист, редактор і видавець, голова Львівської обласної організації Національної спілки письменників України.

Лауреат таких літературних премій, як «Благовіст» (2009), імені Ірини Вільде (2013), імені Василя Юхимовича (2015), імені Володимира Винниченка (2016), імені Пантелеймона Куліша (2018), імені Богдана Лепкого (2018), імені Миколи Томенка (2019).

Ігор Васильович народився 6 вересня 1960 року у с. Острів Галицького району Станіславської, нині Івано-Франківської області. Закінчив факультет журналістики Львівського державного університету ім. І. Франка (1984).

Працював журналістом, секретарем ради НСПУ. Нині – директор регіонального благодійного фонду «Меценат», редактор мистецького часопису «Нова неділя» та фронтової газети «Честь Вітчизни».

Автор:

книг прози: *«Містерії»* (1996), *«Пащека Левіафана»*, *«Котора»* (1998), *«Багрянниця для блазня»* (2001);

романів: *«Айсберг»* (2005), *«Гакелдама»* (2008), *«Посмішка Авгура»* (2017);

повістей: *«Мартуся зі Львова»* (2010), *«Кров напороті»* (2018);

книг новел: *«Зарва»* (2006), *«Мануче»* (2018);

поетичних збірок: *«Стан душі»* (2007), *«Без ретуші»* (2011), *«Трикутник»* (2015), *«Торба»* (2016), *«Підтоптані вірші»* (2017);

книг есеїв: «*Лео Бельгікус*» (2015), «*Рудий лелека над Прип'яттю*» (2017);

книги казок «*Якось в одному лісі*» (2019).

Автор п'єс, публіцистичних статей у періодиці та книг художньої документалістики.

Твори Ігоря Васильовича перекладені польською, румунською, російською, сербською, хорватською мовами.

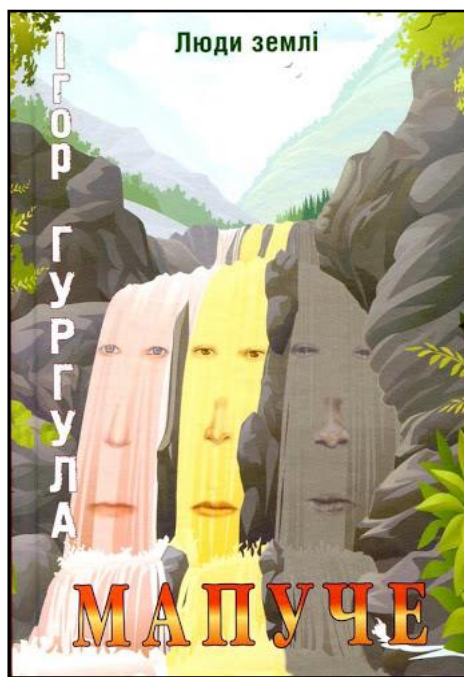
Номінована книга 2019 року

У номінації «Мала проза, драматургія» :

***42. Гургула І. Мапуче, люди землі : новели / Ігор Гургула.** – Київ : Український пріоритет. – 2018. – 464 с.

У новелах Ігоря Гургули – долі українців - наших сучасників, їхні духовні драми, поневір'яння, пошуки.

72 новели збірки «Мапуче» Ігоря Гургули - це барвиста мозаїка сучасності. Серед цих зразків малоформатної прози кожен читач має змогу знайти собі текст до душі - настільки вони є різноматичними, різностильовими і навіть «припасованими» до смаків різних поколінь.

Книга прози Ігоря Гургули «Мапуче» у високохудожній формі збагачує історичну пам'ять народу, його національну свідомість і самобутність, утверджує державотворчу ідею в сучасній Україні.

Бібліографія

43. Гургула І. Обонато; Граф; Гранчак; Чия оса? : новели / Ігор Гургула // Літературна Україна. – 2020. – 8 серп. – С. 9.

44.Гургула І. Penis captivus : проза / Ігор Гургула // Літературна Україна. – 2020. – 15 лют. – С. 15.

45.Гургула І. Білі підштаники; Два грішники; У ніч на Великдень та ін. : проза / Ігор Гургула // Літературна Україна. – 2019. – 30 берез. – С. 10.

46.Гургула І. Надішліть полковнику листа : проза / Ігор Гургула // Дзвін. – 2019. – №4. – С. 89-100.

47.Гургула І. Море Росса : роман / Ігор Гургула // Київ. – 2018. – №11/12. – С. 12-86; 2019. – №1/2. – С. 2-49; 2019. – №5/6. – С. 2-34.

48. Гургула І. Мартуся зі Львова : проза / Ігор Гургула; [літ. ред. І. Лемко]. – Львів : Априорі, 2018. – 112 с.

49. Гургула І. Ноги : притча / Ігор Гургула // Літературна Україна. – 2018. – 16 серп. – С. 9.

50. Гургула І. Торба : торба віршів / Ігор Гургула; [диз. обкл. І. Гібей]. – Львів : Тріада плюс, 2016. – 280 с.

51. Гургула І. Стан Душі : Сумніви : поезія / Ігор Гургула; [передм. П. Осадчук; іл., обкл. Б. Шиха]. – Київ : Факт, 2007. – 168 с.

ПРО АВТОРА:

52.Осадчук П. Туга за втраченим і незгасаючі сподівання : [передм. про творчість І. Гургули] / Петро Осадчук // Гургула І. Стан Душі : Сумніви : поезія / Ігор Гургула. – Київ, 2007. – С. 3-5.

* * *

53. Гургула Ігор Васильович : біографія [Електронний ресурс] // Українська літературна газета : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://litgazeta.com.ua/biohrafiya-korotko/hurhula-ihor-vasylovych-biohrafiia/> (дата звернення : 15.12.2020). – Назва з екрана.

54. Ігор Гургула : «Моїми вчителями були Роман Федорів, Левко Різник, Роман Дідула» [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з І. Гургулою, спілкувався Богдан Залізник] // Стожари : сайт української діаспори. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://svitua.org/2020/08/20/igor-gurgula-moyimy-vchytelyamy-buly-roman-fedoriv-levko-riznyk-roman-didula/> (дата звернення : 15.12.2020). – Назва з екрана.

55. Фарина І. Чи освіжає пірнання у джерелицю слів? [Електронний ресурс] : [про кн. І. Гургули «Мапуче»] / Ігор Фарина // Літературний форум : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <http://litforum.com.ua/index.php?r=18&a=7589> (дата звернення : 15.12.2020). – Назва з екрана.

Невичерпний талант Андрія Демиденка

Демиденко Андрій Петрович – український поет-пісняр. Автор сотень поезій, редактор-упорядник белетристичної спадщини Михайла Грушевського, народний артист України, заслужений діяч мистецтв України, академік, професор, лауреат міжнародних премій.

Народився Андрій Петрович 12 червня 1951 року в с. Мартиновичі Поліського району на Київщині (село було евакуйоване після Чорнобильської катастрофи на Полтавщину в село Нові Мартиновичі).

Писати вірші почав у сьомому класі. А у восьмому – уже друкувався у «Київській правді». На літературний шлях юного поета благословив Андрій Малишко. Це сталося, коли хлопець приніс у журнал «Дніпро» добірку своїх віршів. А. Малишко прочитав рукопис і сказав : *«Я бачу вашу літературну стежку – вона аж дзвенить!»*.

Андрій Демиденко автор текстів близько 750 пісень. Серед них : *«Вічний Київ», «Батьківський поріг», «Гуцулка-гуцулянка», «Україночка», «Хрустальные цепи», «Не мовчи», «Васильки»*.

Пісні Андрія Демиденка виконували Юрій Гуляєв, Микола Кондратюк, Йосип Кобзон, Юрій Богатиков, Алла Пугачова, Софія Ротару, Раїса Кириченко, Назарій Яремчук, Таїсія Повалій.

Андрій Петрович написав понад 180 наукових праць, присвячених національному фольклору та проблемам українознавства.

Він автор багатьох науково-популярних статей, історичних розвідок, радіо- і телелітературних досліджень. Творець фундаментальної документальної книги про Михайла

Грушевського *«Великий українець»*. Підготував і видав усю спадщину Михайла Грушевського. Редактор і упорядник *«Історії України в народних думках і піснях»*.

Про творчість Андрія Демиденка знято документальні фільми українським, російським, канадським, американським, австралійським телебаченням.

Твори Андрія Демиденка перекладені 18 мовами світу.

Номінована книга 2019 року

У номінації «Поезія, дитяча поезія»:

***56. Демиденко А. Вибухають кульбаби : поезії / Андрій Демиденко; [передм. І. Драч]. – Київ: Вид. НПУ ім. М. П. Драгоманова. – 2017. – 159 с.**

«Мене вразила й схвилювала нова книга знакових поезій Андрія Демиденка «Вибухають кульбаби».

Вже її поява — ностальгічна подія в житті України.

В одному із заглавних віршів Богом цілований поет вкрай жагуче й образно викрешує своє кредо поета й людини: «Я мислю, я дихаю по-українськи».

Андрій Демиденко — поет із незрадженою совістю. Це не лише високочоло літературно-мистецька постать, а й авторитетний професор, наставник і вихователь молодій генерації українців».

(із передмови І. Драча до книги А. Демиденка
«Вибухають кульбаби»)

Бібліографія

57. Демиденко А. Князює осінь; Калинові грона; Не мовчи; Вже простори осінь б'є та ін : [поезія] / Андрій Демиденко // Літературна Україна. – 2019. – 2 лют. – С. 12.

58. Демиденко А. Смертю смерть поправши : [вірші про події на Майдані] / Андрій Демиденко // Україна молода. – 2019. – 20 лют. – С. 5.

59. Демиденко А. А на Хрещатику, а на Грушевського... : [поезія пам'яті Небесної сотні] / Андрій Демиденко // Літературна Україна. – 2018. – 22 лют. – С. 9.

60. Демиденко А. Я не гартуюсь у злобі : Народе мій; Не ті часи; Младодень; Лелеки; Останній мустанг; О, вік двадцять перший та ін. : [поезія] / Андрій Демиденко // Літературна Україна. – 2018. – 1 листоп. – С. 12.

61. Демиденко А. Вибухають кульбаби : Живуть поети на землі; Світ неповторності; Поету; Дядько Йван та ін. : [поезії] / Андрій Демиденко // Літературна Україна. – 2017. – 23 листоп. – С. 14-15.

62. Демиденко А. На передку війни : [вірш] / Андрій Демиденко // Україна молода. – 2017. – 8 черв. – С.2.

63. Демиденко А. Ой пішла зима в танок : Зимонька-зима; Триптих; Пахне Святвечір щастям; Засівай, Новий рік! : [поезії] / Андрій Демиденко // Літературна Україна. – 2017. – 27 груд. – С. 8.

64. Демиденко А. Пам'ять : [вірш] / Андрій Демиденко // Голос України. – 2017. – 6 трав. – С.1.

65. Демиденко А. Я мислю, я дихаю по-українськи : [поезія] / Андрій Демиденко // Літературна Україна. – 2017. – 20 квіт. – С.8.

ПРО АВТОРА:

66. Демиденко Андрій: «Борщ на дачі в Андрія Малишка ми їли дерев'яними, розписаними народними умільцями

ложками» : [спогади А. Демиденка про А. Малишка] / інтерв'ю з Андрієм Демиденком, спілкувалася Ольга Сметанська // Літературна Україна. – 2018. – 26 квіт. – С. 2, 7.

67. Драч І. Таїна Андрія : [про творчість Андрія Демиденка] / Іван Драч // Літературна Україна. – 2018. – 23 серп. – С. 9.

* * *

68. Андрій Демиденко отримав почесну нагороду імені Франца Кафки [Електронний ресурс] // Буквоїд : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <http://bukvoid.com.ua/events/premii/2020/02/22/211329.html> (дата звернення : 15.12.2020). – Назва з екрана.

69. Андрій Демиденко: Грушевський був генетичний інтелігент [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з А. Демиденком, спілкувався Микола Вересень] // ПОЛІТ. UA : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <http://polit.ua/articles/182-andrij-demidenko-grushevskij-buv-genetichnij-ntelgent.html> (дата звернення : 15.12.2020). – Назва з екрана.

70. Дзвінка пісенна і літературна дорога Андрія Демиденка [Електронний ресурс] : [інтерв'ю з А. Демиденком, спілкувався Юрій Атаманюк] // Інтерв'ю з України : сайт. – Електрон. текст. дані. – Режим доступу : <https://rozmovi.wordpress.com/2017/01/03/andrij-demydenko/> (дата звернення : 15.12.2020). – Назва з екрана.

Іменний покажчик

До іменного покажчика включені прізвища авторів, укладачів та всі імена, що згадуються в описах та анотаціях до видань. Якщо номер бібліографічного опису взято в круглі дужки – це означає, що документ розповідає про дану особу.

Атаманюк Ю. – 70

Богдан С. – 21 (фото)

Васильчук В. – 29-34,37,41,
(35-41)

Вербівська К. – 4-17,
(13,14,16,18)

Гібей І. – 50 (диз. обкл.)

Грушевський М. – (69)

Гургула І. – 42-52, (52-55)

Демиденко А. – 56-66, (66-70)

Дичка Н. – 19-22, (23-28)

Дідук Л. – 18

Драгоманов М. П. – (56)

Драч І. – 56, 67

Євенок О. – 30 (вид.)

Залізник Б. – 54

Кафка Ф. – (68)

Коваленко В. – 5 (ред.)

Ксьондзик Н. – 21, 24 (передм.)

Лемко І. – 48 (літ. ред)

Лукич В. – (33, 34)

Малишко А. – (66)

Месевря О. – 5, 14 (передм.)

Нестеренко М. – 2

(худож. оформ.)

Носань С. – 7, 15 (передм.)

Осадчук П. – 51, 52 (передм.)

Проць Т. – 22 (іл.)

Радчук С. – 29 (іл.)

Симоненко В. – (1,12)

Тараненко Л. – 10 (ред.)

Ткаченко С. – 11, 16 (передм.)

Томенко М. – 2 (1, 3 ,35)

Томенко О. – 3

Фарина І. – 36, 55

Чабаненко Ю. А. – 4-8,10,11
(вид.)

Череп-Пероганич Т. – 40

Чупак Т. – 4, 13 (передм.)

Шиха Б. — 51 (іл., обкл.)

З М І С Т

Від укладачки

Всеукраїнська літературна премія
імені Миколи Томенка

Лауреати премії

Микола Томенко : «По дорозі у вічність...»

Катерина Вербівська :
«Я – українка. Палко заявляю...»
Номінована книга 2020 року
Бібліографія

Надія Дичка : «Працєю за двох...»
Номінована книга 2020 року
Бібліографія

Віктор Васильчук : «Того, хто йде, важко спинити»
Номінована книга 2020 року
Бібліографія

Ігор Гургула : «Зазираючи у себе...»
Номінована книга 2020 року
Бібліографія

Невичерпний талант Андрія Демиденка
Номінована книга 2020 року
Бібліографія

Іменний покажчик

Науково-виробниче видання

Літературна палітра

Бібліографічна розвідка

Укладачка
Редакторка
Комп'ютерний набір,
комп'ютерна верстка
Художнє оформлення

Оксана Володимирівна Шульга
Н. Філахтова

О. В. Шульга
Н. І. Іваницька

Підписано до друку 17.12.2020

Видавець:

Комунальний заклад «Обласна бібліотека для юнацтва
імені Василя Симоненка» Черкаської обласної ради

18000 м. Черкаси,
вул. Надпільна, 285
E-mail: oub_symonenko@ukr.net
oub_metod@ukr.net
www.symonenkolib.ck.ua

Для нотаток

Для нотаток